

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Dramatik i udvalg

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Dramatik i udvalg", i Heiberg, Johan Ludvig: *Dramatik i udvalg*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 554. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl04val-shoot-idm140721243076896/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Dramatik i udvalg

Jeg er selv aldeles ikke tilfreds med det, og er efter dette langvarige frugtesløse Forsøg kommen til den practiske Overbeviisning, hvormed jeg allerede havde en theoretisk Mistanke: at de bellmanske Personer og Situationer ikke lader sig dramatisere: (...) Jeg skulde gjerne sende Dem det, for at høre Deres Mening derom, dersom det ikke var umuligt at bedømme det ved den blotte Læsning, hvorved det vil falde betydeligt tyndere ud end i Forbindelse med Musiken. Jeg har begaaet en Feil i at give efter for det Ønske at skrive en saadan Scene. Havde jeg været resolut nok til at afslaae det, saa havde jeg ikke spildt saa lang Tid paa et Product, som jeg nu selv ikke kan bifalde (...)

(*Breve og Aktstykker III*, p. 93, brev nr. 542)

Det ligger i tråd med denne negative selvdøm, når Heiberg i oktober samme år i sin egenskab af teatercensur skriver til teaterdirektør Jonas Collin om et af en ukendt forfatter indleveret stykke, »En Aften i Djurgården«, altså med Bellman'sk stof:

Den bellmanske Skizze »*En Aften i Djurgården*« er dog virkelig ikke Andet end en høist overflodig Gjentagelse af min egen bellmanske Situation »Ulla skal paa Bal«. Det er af det Slags Ting, som man gjør en enkelt Gang, til et Forsøg, men som ingenlunde egne sig til videre Fortsættelse. Mig selv kunde det aldrig falde ind at give en Efterklang af det Samme, og Andre bør ligesaa lidt gjøre det. (...) Hertil kommer, at nærværende Skizze er, om muligt, endnu *tyndere* i Handling, end min egen (...) uden at tale om, at det er et stort Misgreb at bringe Bellman selv ind imellem de af ham skabte Figurer, hvilket maa betage disse deres objective [i.e. af forfatteren uafhængige] Gyldighed og gjøre dem til et Skin istedenfor en Virkelighed. Det samme Misgreb har Bournonville gjort i sin lille Ballet (...)

(*Breve og Aktstykker III*, p. 115, brev nr. 569)

Den ballet af Bournonville, Heiberg sigter til i citatets sidste sætning, bærer titlen *Bellman eller Polskdansen paa Grönalund* og hav-